

[Auken.]

arbejdsbyrde for lønmodtagerne, og man ønsker at ødelægge alle lønmodtageres sygelønsordning og indføre en hidtil uset kriminalisering af overenskomststridige strejker.

Med disse forslag tegnes der en klar profil af et reaktionært fattigdomsparti, der med sin politik kun vil øge arbejdsløsheden og betalingsbalanceunderskuddet. Vi vender os kraftigt fra socialdemokratiets side mod denne politik. Socialdemokratiet og fremskridtspartiet er klart modpolerne i dansk politik.

Med 4-partiforliget er samarbejdsmonstret i folketinget ikke låst fast. Vi vil i fremtiden ikke blot samarbejde med de tre partier, som vi nu indgår forlig med. Vi vil ikke lukke andre partier ude. Vi vil f. eks. ikke lukke tidligere augustforligspartier og SF ude. Tværtimod vil disse partier kunne spille en vigtig rolle i udformningen af de løsninger, der også i det kommende og de følgende folketingsår skal til, hvis vi skal overvinde krisen.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Nu har man igen begået et forlig, og hvad er reaktionen ude omkring på dette forlig? Ja, Berlingske Tidende skrev i fredags, at en række fagøkonomer mener, at arbejdsløsheden bliver større som følge af dette forlig. Husejere og lejere er ifølge Berlingske Tidende lørdag utilfredse med forliget. Fagforbundene og Industrirådet har tilsyneladende heller ikke meget tilovers for forliget.

Forligspolitikkerne siger selv, det var godt, vi fik forliget. Det skulle være udtryk for, at nu fungerer folkestyret. Hr. Poul Schlüter siger ifølge Berlingske Tidende den 2. september, at det er så godt, som det kan blive med en socialdemokratisk regering. Hr. Svend Hugaard, det radikale venstre, har ifølge samme avis fundet alle tiders argument for dette forlig, nemlig: partierne bag dette forlig er partier med en politisk moral, og det vil være med til at skabe stabilitet og tillid. Så jeg ved ikke, om de partier, der har gennemført alle de andre forlig, ikke var i besiddelse af politisk moral. Det er jo muligt, at det er det, der er årsagen til, at de andre forlig ikke virkede. Man kan altså se, at forligspolitikkerne tilsyneladende skal temmelig langt ud for at finde argumenter og for at kunne prale af det forlig, de har indgået.

Tilsyneladende er det ret vanskeligt at finde nogen i dette land, der mener, at dette

forlig overhovedet har gavnet betalingsbalancen og beskæftigelsen. Alligevel skriver hr. Risgaard Knudsen i Berlingske Tidende i lørdags, jeg citerer:

»Forliget er udtryk for, at synspunkterne er bøjet mod hinanden, og det er glædeligt, at det lod sig gøre.«

Hr. Risgaard Knudsen fortsætter med at fortælle, at forliget vil bidrage til øget stabilitet og dermed også til at gøre folketinget mere funktionsdygtigt. Ja men er det ikke mageløst? For hr. Risgaard Knudsen og andre såkaldt skolede parlamentarikere drejer denne spøg sig tilsyneladende om at bøje synspunkter mod hinanden og producere mere eller mindre mærkelige forlig.

Hvorvidt det gavner beskæftigelsen og betalingsbalancen, er tilsyneladende ret underordnet. Man taler også om, at dette forlig har lavet stabilitet, og den socialdemokratiske ordfører sagde det samme lige før i sin ordførertale. Hvad er det for en stabilitet, man har opnået? Det eneste stabile, man har opnået, er, at man vandrer fra den ene krise direkte over i den anden krise og den næste krise igen, og for hver gang vi går over i en ny krise og et nyt kriseforlig, bliver det hele bare værre. Der bliver flere arbejdsløse, dårligere betalingsbalance. Og så kender vi alle sammen resten.

For mig at se er hele det forhandlingsforløb, vi har været vidne til, desværre et udtryk for, at parlamentarismen her i landet i øjeblikket ikke er funktionsdygtig. Man har fra de fire gamle partiers side udelukkende beskæftiget sig med taktiske småfiduser. Først lavede venstre og de radikale noget sammen. Så var det pludselig venstre og konservative. Derefter blev kristeligt folkeparti hæftet på, men af grunde, som partiet vel dårlig nok selv aner, blev det pludselig smidt uden for det gode selskab igen. Så begyndte pokerspillet, og statsministeren lagde endelig tingene frem i salen. Venstre og konservative tryglede om nye forhandlinger. Og under store natlige anstrengelser lavede man et forlig, som ikke hjælper et hak.

Dagens politik er efterhånden nede på et så lavt niveau, at man næsten græmmes ved at være tilskuer i første parket til denne uværdige driven gæk med befolkningen.

Jeg sagde før, at parlamentarismen i Danmark ikke længere er funktionsdygtig. Derfor mener jeg, at det er på tide, man tager noget af